

Životopis

Středoškolská profesorka paní Jana Pavlíčková rozená Nigrínová zasvětila svůj život Benešovu. Její příběh se začal psát 6. října 1933 a je spjat především s rodinnou vilkou v Sukově ulici. Během okupace za druhé světové války rodinný dům zabrala německá armáda a paní Jana se sestrou a maminkou byly vystěhovány do Bystřice. Po skončení druhé světové války se rodina šťastně shledala s tatínkem a všichni se vrátili do Benešova. Paní Pavlíčková vystudovala zdejší gymnázium a Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy.

Tatínkem paní Pavlíčkové byl klavírista Jaroslav Nigrín, který byl ve 30. letech 20. století členem kulturního spolku Komorní sdružení Benešov a spolu s profesorem Otomarem Pičmanem patřil do okruhu přátel hudebního skladatele Josefa Suka. Jaroslav Nigrín byl v roce 1942 zatčen gestapem. Důvodem byl útěk jeho bratra Karla Nigrína do exilu. Jaroslav Nigrín byl vyslýchán na Kounicových kolejích v Brně a poté uvězněn v internačním táboře Svatobořice. Později byl převezen na práci v kamenolomu do pobočného tábora v Lutíně.

Karel Nigrín, strýc paní Pavlíčkové, se zapojil do protinacistického odboje a po útěku z protektorátu se složitou cestou dostal do Anglie, kde se stal členem Československé exilové vlády v Londýně. Po osvobození se v roce 1945 vrátil do Československa a pracoval na ministerstvu zahraničí. V roce 1949 byl zatčen a odsouzen ve vykonstruovaném procesu za velezradu k trestu smrti. Ten mu byl nakonec změněn na doživotí. Většinu trestu si Karel Nigrín odpykal v Leopoldově. V roce 1963 byl propuštěn. V roce 1968 se stal zakládajícím členem a prvním předsedou sdružení bývalých politických vězňů K 231. Po srpnové okupaci K 231 zaniklo. Karel Nigrín byl až do své smrti sledován StB.

Paní Jana Pavlíčková věnovala svá aktivní léta pedagogické práci. Krátce učila v Bratislavě, později na Střední zemědělské škole v Benešově a na Gymnáziu Benešov, kde vyučovala anglický a ruský jazyk.

Byla také činnou skautskou hnutí. Skautskými vedoucími v Benešově byli i její tatínek a strýc. Paní Pavlíčková vzpomíná ráda na skautské výpravy v období mezi lety 1945 - 1949, a to především na výjezdy na Šumavu a do Povltaví. V období od jara 1968 do 3. zákazu v roce 1970 působila v Benešově jako skautská vedoucí 1. roje světlušek. Po listopadu 1989 se aktivně zapojila do obnovy benešovského společenského a kulturního života a opakovaně ráda cestovala do USA za rodinou své sestry a později i dcery.

Paní Jana Pavlíčková prožila dvě totality a obě se svou rodinou statečně překonala.